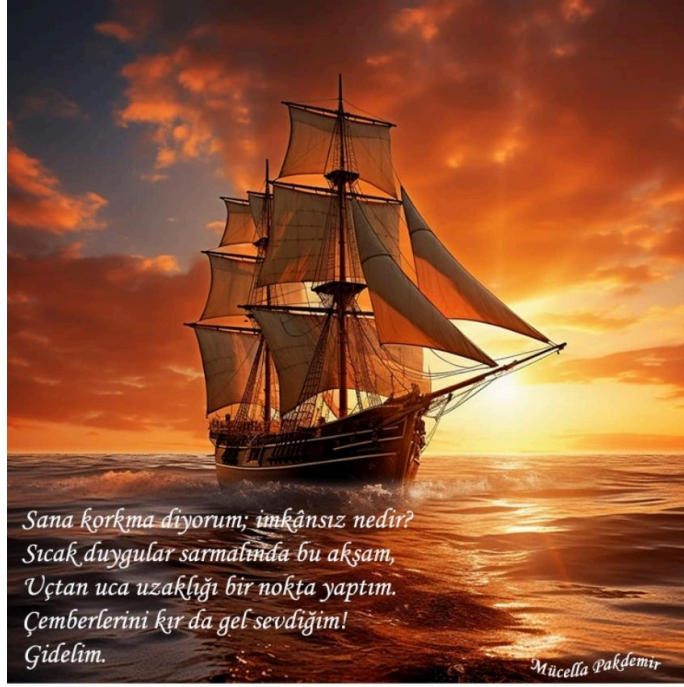

Yelkenler Fora

– Mucella Pakdemir · 18 Temmuz 2024

*Sana korkma diyorum; imkânsız nedir?
Sıcak duygular sarmalında bu akşam,
Uçtan uca uzaklığı bir nokta yaptım.
Çemberlerini kır da gel sevdiğim!
Gidelim.*

Mucella Pakdemir

İşte, şu gördüğün karanlık var ya...
Ama en koyu köşesine bak; nasılsa,
Yokluk da öyle bir şey; Allah vermesin.
Amin!

Ardımda askılanmış tüm geçmişim,
Kabuksuz kisvelerden seni seçmişim.
Göz hizamda günü birlik huzurum.
Yap bozsuz yaşıyorum.
Ant içmişim.

Acelem var ve her şeye rağmen gülesim geliyor.
Elime bıraktığın şimdi damarlarımda.
Zirvelerden diplere düşmek,
Sabrımı katledip bitmek,
Yitmek istiyorum.
Peşimde ruhum...

Gözlerimi yumduğum yerde değilim.

Umurumda deęil ne hâlin ne ahvalim.
Şahaplar yaksın hepsini tek tek, bırak!
Fırtınada dağılmış ekinler gibi harap
Bugüne dek çektiklerim.

Duymak istemediğim sorgulamalarla
Giderek derinleşiyor sesin.
Yaşanmaz prangalarla,
Açtığım yüreğimde dilediğince tepin.
Her şeye rağmen bende öleceğini
Bilmelisin.

Sana korkma diyorum; imkânsız nedir?
Sıcak duygular sarmalında bu akşam,
Uçtan uca uzaklığı bir nokta yaptım.
Çemberlerini kır da gel sevdiğim!
Gidelim.

Sen delisin ve ben çok deliyim.
Sevda buysa eğer, daha çok delirmeliyim.
Anlattığın uçurumlarda beni de koştur.
Ben seninim.

Mücella Pakdemir .

Çok eskiden bir şiir. Unutmuşum bile. Onun da hatırı kalmasın dedim.